

Krishnamurti, socotit unul din marii ganditori ai veacului XX, a lasat o opera importanta, alcatuita indeosebi din discursurile pe care le-a rostit cu prilejul unor reuniuni anuale organizate in lumea intreaga.

O parte din temele prezentate in aceasta carte reprezinta conversatiile pe care Krishnamurti le-a purtat cu personalitati marcante (Jacob Needleman, Alain Naude, Aldous Huxley), interesate de ideile lui. Aceste dialoguri nu sunt discutii in sensul unor dezbateri sau argumentari, ci schimburi libere de idei intre oameni avand un scop comun si nazuind sa inteleaga probleme fundamentale.

Chestiunile abordate sunt esentiale pentru intelegerea omului si a libertatii sale adevarate. Potrivit lui Krishnamurti, o minte eliberata este aceea care a renuntat la vechile experiente si conditionari facand astfel loc bogatiei prezente, care asteapta sa fie patrunda de o minte treaza, noua.

"Cand iti doresti o experienta religioasa, o doresti pentru ca nu ti-ai rezolvat problemele, temerile, disperarile, fricile si suferintele de zi cu zi - si deci vrei mai mult. Dar in aceasta dorinta de mai mult se ascunde o mare amagire. Dorinta de experiente din ce in ce mai vaste, mai profunde, mai importante nu duce decat la prelungirea drumului cunoasterii.

Apoi, tot prin aceasta investigatie religioasa incercam sa aflam ce este adevarul, daca exista o realitate, daca este posibila o stare a mintii care sa fie in afara timpului. Cercetarea implica insa si un cautator, nu-i asa? Si ce cauta acesta? Cum va sti el ca ceea ce a gasit in cercetarea lui este adevarat? Caci daca el afla adevarul - sau cel putin ce crede el ca este adevarul - aceasta o va face numai in functie de experientele lui trecute, de conditionarile si de cunoasterea sa; cercetarea se dovedeste astfel a nu fi decat o simpla proiectie in viitor a sperantelor trecute, a temerilor si dorintelor sale mai vechi.

O minte care se intreaba - nu o minte care cauta - trebuie sa fie asadar pe deplin eliberata atat de nevoia de experienta cat si de cautarea adevarului".

J. Krishnamurti

Krishnamurti s-a nascut la 11 mai 1895, la Madanapalle, in sudul Indiei. "Descoperit" de miscarea teozofica, este crescut si educat in Occident, considerandu-se ca va deveni instrumentul exprimarii unui mesaj de o deosebita importanta, ca va indeplini rolul unui Mesia, sau ca va fi fondatorul unei noi religii.

In 1925, in urma mortii fratelui sau Nityananda, Krishnamurti traverseaza o grava criza psihologica, in decursul careia incepe sa se indoiasca de toate valorile "spirituale". S-a eliberat de tot ceea ce invatase, ramanand intr-o stare de non-speranta. Nu mai astepta nimic. Si tocmai in aceasta situatie de gol interior, in aceasta stare de moarte fata de elementele structurale ale trecutului sau psihologic - spune Krishnamurti - a erupt in el "acea binecuvantare ce se realizeaza numai intr-o stare de liniste autentica, a avut loc eruptia exploziva a iubirii". Aceasta experienta a determinat in el o innoire spirituala, o adevarata revolutie, o profunda mutatie. Din acel moment Krishnamurti a declarat ca nu va mai fonda o noua miscare religioasa sau un nou sistem filozofic care sa inrobeasca si sa conditioneze si mai mult mintile oamenilor. In urma acestei revolutii launtrice Krishnamurti a dizolvat "Ordinul Stelei", ce fusese fondat special pentru el si, incepand din 1928-29, a luat o orientare complet independenta de orice fel de organizatie.

Dupa o perioada dificila, marcata de nenumarate confruntari, Krishnamurti ii intalneste in 1946 pe Aldous Huxley si pe Charles Morgan, impreuna cu care va fonda o scoala la Ojai, California; de altfel Huxley i-a prefatat lucrarea Prima si ultima libertate. Din acel moment, mesajul sau a devenit mai cuprinzator si s-a raspandit in intreaga lume, pana cand - lucru extraordinar - in anul 1974 a avut loc incidenta mesajului sau cu elita intelectuala. De atunci Krishnamurti s-a intalnit de doua ori pe an, o data in Anglia si o data in California, cu savantii cei mai ilustri ai lumii contemporane: savantul Kapra, care a condus multa vreme centrul de studii nucleare de la Geneva, D. Bohm, profesor de fizica la Universitatea din Londra, cei mai mari specialisti in neuropsihiatria si anatomia creierului, pe scurt, vreo cincizeci de savanti, toti niste enciclopedii vii. Si nu este oare un suprem paradox? Ei il intalnesc pe Krishnamurti, cel care denunta

Carte: "Trezirea inteligentei" de Jiddu Krishnamurti

Scris de Dani Godja

Miercuri, 02 Februarie 2011 09:37 -

pericolul conditionarii prin cultivarea creierului.

Independent de mesajul pe care il aduce, Krishnamurti este fondatorul unei serii de scoli in India, America si Anglia. El scris o lucrare intitulata Despre educatie si, in aceste scoli noi, incearca sa orienteze elevii spre implinirea facultatilor lor creative, incearca sa faca din ei fiinte creatoare si nu simpli imitatori, sa trezeasca in ei facultatea atentiei si a observarii extrem de clare.

SURSA: [Editura Herald](#)